

РЕШЕНИЕ

№ 4353

гр. София, 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 30.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8724** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Ц. Б. И. срещу Решение № 2153-21-204/18.08.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата и срещу Разпореждане № [ЕГН]/47 от 25.06.2021 г., издадено от длъжностно лице по пенсионното осигуряване.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно и се моли същото да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява и представлява се от адв. А., поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание се представлява от юрк. М., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от данните в пенсионната преписка, със заявление за отпускане на пенсия № 2113-21-2897 от 13.05.2021 г. Ц. Б. И. е поискала лична пенсия за ОСВ, като е приложила необходимите документи по чл. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/.

Имайки предвид представените към заявлението за отпускане на пенсия документи,

удостоверяващи положения осигурителен стаж, длъжностното лице по осигуряване е зачело осигурителен стаж както следва: 10 години, 06 месеца и 22 категория; 27 години, 09 месеца и 05 дни от трета категория и общ превърнат към трета категория труд на основание чл.104 от КСО - 40 години, 11 месеца и 18 дни.

Към датата на подаденото заявление за отпускане на пенсия 13.05.2021 г. Ц. И. има навършена възраст 56 години, 6 месеца и 12 дни.

Видно от пенсионната преписка, спорният стаж положен в З. "К." е зачетен по образец УП-30 с изх.№261 от 14.11.2001 г., с който са удостоверени следните периоди:

- от 09.12.1985 г. до 01.01.1988 г. на длъжност "експедитор" и предложение на работодателя трудът да се категоризира от втора категория труд от Правилника за категоризиране на труда при пенсиониране по т.66 е от ПМС70/90 г.

- от 18.05.1988 г. до 28.02.1991 г. на длъжност "магазинер" и предложение на работодателя трудът да се категоризира от втора категория труд от Правилника за категоризиране на труда при пенсиониране по т.66 е от ПМС70/90 г.

Преценката на категорията на полагаания труд е на длъжностното лице по пенсионно осигуряване и тя следва да се основава на представените доказателства и на разпоредбите на приложимия и към двата периода Правилник за категоризиране на труда при пенсиониране /отм./, в сила до 31.12.1999 г., като осигурителят може само да даде предложение по коя разпоредба да бъде зачетена категорията на труда, но е извън неговата предметна компетентност сам да я определи.

В хода на образуваното административно производство за правилно определяне на категорията труд за трудовия стаж на жалбоподателката положен при З. „К.“ по представения образец УП-30 с изх.№261 от 14.11.2001 г. е изискана информация от осигурителите „Кремиковци“ АД и „Холсим кариерни материали Рудината“ АД (правоприемник на бившето З. „К.“).

С писмо с изх.№ РД-П-36 от 05.08.2021 г. осигурителят „Холсим кариерни материали Рудината“ АД е предоставила единствено информация, че З. „К.“ никога не се числяло към фирма „К.“ (площадки Б. и К.). В „Холсам кариерни материали Рудината“ АД са предадени и се съхраняват документи само за придобитата от дружеството собственост - кариера Рудината и кариера Ч.. Не са предадени и не се съхраняват документи за конкретното местонахождение на бившето предприятие „К.“.

От страна на „Кремиковци“ АД /в несъстоятелност/ в отговор от 02.08.202 НОИ С. - град е предоставила информация, че З. „К.“ не е дейност на територията на площадката на МК „К.“. Не може да се даде относно конкретното местонахождение на З. „Кремиковци“ АД. На площадката на МК „К.“ са имали структурни звена предприятията: „Пещероремонт“; „М.“; „Кремиковски строител“; „Промислено монтажно управление /П./; фирма Б. - С., работеща на площадката на гара „Обединена; Трета работническа болница - стоматологични и лекарски кабинети в административните сгради на: Добивните и преработващите заводи; Управленията по авто и ж.п. транспорт; Централно управление. Приложно се предоставя копие от Генералния план на МК „К.“. Освен това са изброени принадлежалите към структурата на МК К.“ до 1990 г. заводи, цехове, дирекции и други структурни звена.

С писмо изх. №3300-23/28.07.2021 г. на директор на „К.“-АД (в несъст.) изрично е вписано, че З. „К.“ не е попадал в организационната структура на МК „К.“, от пуска на 05.11.1963 г. до прекратяване на дейността му през 2009 г., както и че не е осъществявал дейност на територията на МК „К.“.

След направена преценка на правото на пенсия, с разпореждане № [ЕГН]/47 от

25.06.2021 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, оспорено в настоящето производство, е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл.69б, ал.2 от КСО, поради неизпълнение на законовото изискване за наличие на 15 години осигурителен стаж от втора категория, както и на основание чл.68, ал.1- 2 КСО, поради ненавършена възраст от 61 години и 8 месеца.

С Решение е оставена без уважение жалба с вх. № 1012-21-1028 от 09.07.2021 г. на Ц. Б. И. срещу Разпореждане № № [ЕГН]/47 от 25.06.2021 г. на длъжностното лице по осигуряване като неоснователна.

По делото е назначена и изслушана без възражение от страните Съдебно техническа експертиза. Вещото лице е установило, че бившето „ЗСК Кремиковци“ АД се е намирало в имот с пл. №39, нанесен през 1997г. в кадастрални листове № Б-8-9-Г ; Б-8-10-В ; Б- -Б; Б-7-10-А Имот с пл.№ 39 е с площ от 392288кв.м., и на територията на имот с пл.№38, нанесен в К.Л.№ В-7-10-А по неодобрения кадастрален план на местност НПЗ „К.“.

Най - малкото разстояние от оградата на Металургичен комбинат К. по права линия от имот с пл.№39 по неодобрения кадастрален план МК К. е 580м,а най-отдалеченото 1970 м.

При така установената фактическа обстановка, съдът правил следните правни изводи: Оспореното решение е издадено от компетентен орган съгл. чл. 117, ал. 1 от КСО. Потвърденото с него разпореждане също е издадено от компетентен орган, видно от представената по делото заповед.

Издаденото решение, както и потвърденото с него разпореждане отговарят на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, като съдържат всички задължителни реквизити, включително и фактическите и правни основания, послужили за издаването им. При издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 16, ал. 2, т. 2 от НПОС трудовият стаж, положен до 31 декември 1999 г. при специфичните условия на т. 66а-66к по отменения с чл. 1 от Постановление № 75 на Министерски съвет от 1998 г. Правилник за категоризиране на труда при пенсиониране (обн. ДВ, бр. 39 от 1998 г.; изм., бр. 123 от 1998 г.), се счита за осигурителен стаж по т. 66г, 66е, 66з и 66и - от втора категория. Тезата на жалбоподателя е, че през посочения период е полагал труд от втора категория при условията на т. 66е от ПКТП /отм./.

Относими към спорните правоотношения са записите на цитираната норма в следните ѝ части: "Работещите във фирма "К." (площадки Б. и К.)... и работещите в други фирми, предприятия, звена и поделения, чието местонахождение е на територията на посочените площадки".

Жалбоподателят твърди, че през посочения период е полагал труд от втора категория при условията на т. 66е от ПКТП (отм.).

Съгласно посочената разпоредба, от втора категория е трудът на работещите във фирма „К.“ (площадки Б. и К.), фирма „Н.“ (на площадката в град „Б.“), фирма „Стомана“ (площадка П.), фирма „О.“ – К. (площадка О. – К.), К. „Д. Б.“ (площадка К.-П.), фирма „Олово и цинк“ (площадка К. П.), Института по цветна металургия (площадка К. – П.), Т. „Г. Д.“ – С. (площадка Т. „Г. Д. – С.), фирма „М.“ (на посочените площадки) до генерален директор включително бе посочените в раздели I и II. От същите права на основание т. 66е от ПКТП /отм./ се ползват и работещите в други фирми, предприятия, звена и поделения, чието местонахождение е на

територията на посочените площадки.

Безспорно в съдебната практика на ВАС е прието, че при тълкуването на материалноправната норма на т. 66 е, изр. 2 от ПКТП (отм.) следва да се приеме, че смисълът на употребеното в предл. 1 понятие "площадка" е по-широк от този на понятието "производствена площадка" и затова за площадка по смисъла, вложен в т. 66 е ПКТП (отм.), следва да се счита този земен участък, на който е разположена цялостната инфраструктура на изброените в тази разпоредба фирми.

Видно от съдържанието на разпоредбата, законодателят свързва категоризирането от втора категория труд с условието трудът да е полаган на площадките на едно от изброените предприятия. В текста на т.66 е от ПКТП /отм./ е посочена Фирма "К.", като уточнението "площадки Б. и К." касае именно фирмата, металургичния комбинат, а не разширява вложения в разпоредбата смисъл до рамките на цялата [община].

Законодателят не е имал волята да включи в приложното поле на т. 66 е от ПКТП /отм./ всички обекти на територията на [община], а само тези, които са на обособената територия, на която е осъществявана технологичната и производствена дейност на металургичния комбинат. Площадка К. като част от фирма "К.", следва да бъде имот, управляван от МК "К.". Не може да се приемат за площадка на фирма К. територии, които не са били под управлението на МК, дори ако граничат с тези, на които се е осъществявала дейността на комбината. Това се установява и от приетата съдебно-техническа експертиза, че площадката на „ЗСК Кремиковци“ АД е на относително далечно разстояние и не е на територията на площадки Б. и К..

Нормата на т. 66е от ПКТП /отм./ не следва да бъде прилагана разширително, като се приеме, че територията на площадки Б. и К. обхваща цялата [община], респ. целия квартал Б..

Предвид това, оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане са правилни и законосъобразни.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгл. която възнаграждението по адм. дела е от 100 до 200 лева, жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. Б. И. срещу Решение № 2153-21-204/18.08.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата и срещу Разпореждане № [ЕГН]/47 от 25.06.2021 г., издадено от длъжностно лице по пенсионното осигуряване.

ОСЪЖДА Ц. Б. И. да заплати на ТП-С. град на НОИ направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер общо на 100 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: